

Doopdienst Seth Tobias te Winkel over 1Korinthe 13: Gevende liefde.

Orde van dienst:

Band speelt

Welkom

Zingen: Sela – Laat ons samen één zijn.

Votum Opw. 640 Mijn hulp is van u Heer. – Zegengroet - Amen (op piano).

Wet – Levitus 19 – Wees heilig!

Psalm

Gebed

Kindmoment

Zingen: Sela – Een koning is geboren (Joaz piano, Jadé zang)

Inleiding: Korinthe.

Lezen 1Korinthe 13

Zingen Psalm 63: 1, 2 (orgel)

Preek

Zingen: “God van liefde, God van trouw” (The Psalm project – band)

Doop van Seth:

Lezen Doopformulier 3

Belijdenis

Zingen: Sela: Doop (Band)

Gebed

Doop van Seth

Zingen: ‘Heer u doorgrondt en kent mij’ Opw. 518 (Band)

Geschenken.

Oproep aan de gemeente.

Gebed

Collecte (orgel)

Zingen: Liefde eenmaal uitgesproken – Nieuw Liedboek 791 (Orgel)

Zegen.

Naspel (Orgel)

Bij de wet:

Vaak klinken de woorden in de Bijbel: ‘Wees heilig’.

Mooi, alleen: hoe doe je dat? Een heilig leven leiden?

In onze oren kan dat klinken als: “Leid een goed leven. Houd je aan de regels!”.

Maar zonde is veel meer dan wat regels overtreden of een goed leven leiden.

Zonde is veel meer ‘Alles wat je de plek van God geeft. Alles wat tussen jou en God instaat’.

Dat kan kwaad zijn, zoals hebzucht, jaloezie, liegen,.... Maar ook zelfs goede dingen. Zoals je werk of je sport of je mooie huis.

Alles wat tussen jou en God instaat. Waar je je geluk van verwacht.

Heilig leven is dus veel meer dan alleen maar een goed leven leiden of je aan de regels houden.

Een heilig leven is een liefdevol leven. Een leven, dat niet meer alleen gericht is op jezelf en jouw genot, maar op God en op je naaste.

Als je Jezus gaat volgen verandert dus de richting van heel je leven. Van zelfliefde naar naastenliefde.

Kinderen: Verbond.

Straks een kindje gedoopt: Seth Tobias.

Inleiding: Korinthe.

We gaan 1Korinth 13 lezen. En dat is het beroemde hoofdstuk over de liefde. Een hooglied.

Dat lijkt heel romantisch. Ontroerend. Mooi stukje literatuur.

Maar dat is niet Paulus' bedoeling.

Hij schrijft niet om te ontroeren, maar om te confronteren. Dit mooie hoofdstuk over de liefde is een diepe aanklacht tegen de christenen in Korinthe. Een bom.

Om dat te begrijpen moet u iets weten over Korinthe.

De stad Korinthe was een mooie, jonge stad. Een stad als New York.

In de 2^e eeuw voor Christus door de Romeinen verwoest. Daarna weer opgebouwd.

Korinthe lag precies tussen twee delen van Griekenland. Tussen Attica en de Peloponnesos. Dia.

Veel wegen leidden daarom door Korinthe. Handelaren trokken met hun koopwaar door Korinthe.

Schepen legden aan en laadden hun lading uit. In Korinthe kon je rijk worden!

Veel jonge mensen kwamen in Korinthe hun geluk beproeven. Een opleiding. Een goeie baan. Succes.

Ook strategisch was het een belangrijke stad: veel soldaten waren daar gelegerd.

Korinthe bruiste van leven.

Korinthe bruiste ook van de liefde.

In Korinthe stonden veel tempels. Zoals de tempel van Apollo. De god van de oorlog. Dia.

Maar ook een tempel voor Aphrodite. De godin van de liefde.

Hoog op de Akrokorinthos stond de tempel gewijd aan Aphrodite.

Daar konden handelaren, soldaten en zeelieden de liefde bedrijven. Er waren wel 1000 prostitués die Aphrodite dienden met hun lichaam. Vaak gedwongen. Verhandeld. Het was één groot bordeel.

Veel mannen konden de weg naar die tempel makkelijk vinden.

Zo was Korinthe een stad geobsedeerd door geld, carrière en seks.

Een diep zondige stad.

Er was zelfs een uitdrukking in het Grieks gegroeid: "Leven als een Corinthiër".

Dat was dan iemand, die heel onzedelijk leefde.

Dat was Korinthe, de stad van de liefde.

In die stad was een kleine gemeente. Mensen, die Jezus hadden gevonden.

Een kleine gemeente in een donkere wereld.

Daarom had Jezus de gemeente veel gaven gegeven. Gaven van de Heilige Geest.

Dat had Jezus zijn leerlingen ook beloofd: 'Als jullie de wereld intrekken met het evangelie over het Koninkrijk, dan zal ik jullie veel woorden meegeven, maar ook veel gaven en tekenen om die woorden te onderstrepen. Jullie mogen vertellen over mijn Koninkrijk en daar ook iets van laten zien in de tekenen die ik jullie meegeef. Jullie zullen in andere talen kunnen spreken. Jullie zullen mensen kunnen genezen. Profetieën uitspreken'. (Dia - tekst uit Markus 16)

Deze belofte had Jezus ook in Korinthe vervuld.

De christenen kregen mooie gaven. Spreken in tongen. Ze konden zieken genezen. Profeteren.

Het was lente in de gemeente.

Alleen: ze gebruikten die gaven ook vaak om zelf mee te pronken. Niet om het Koninkrijk van Jezus te dienen of elkaar. Er kwam trots. Ego's, die nu in de gemeente carrière wilden maken: "Moet je eens horen hoe goed ik in tongen spreek!".

Ze dienen zichzelf. Concurrentie.

Terwijl de grootste zonden in de gemeente konden voortwoekeren. Zoals een jongen, die met zijn stiefmoeder, de vrouw van zijn vader, sliep. En iedereen wist het.

Het gebod van de liefde lag vergeten ergens in een hoek van de gemeente.

En dan stuurt Paulus zijn brief. Met dit mooie hoofdstuk.

Het is een diepe confrontatie. Een bom.

Preek:

Er was eens een boer, die de oogst van zijn land haalde. Aardappels, wortels en bieten.

Die boer hield veel van zijn koning en daarom nam hij de mooiste en grootste wortel van heel zijn oogst en ging daarmee naar zijn koning.

Toe hij bij de koning kwam zei hij: "Alstublieft mijn koning, ik schenk u deze wortel als teken van mijn liefde voor u". En hij wilde weer weggaan.

Maar de koning riep "Wacht!! Je hebt mij door deze wortel veel blijdschap gegeven in mijn hart. Ik wil jou ook iets geven. Ik geef je twee eer zoveel land en je boerderij laat ik twee keer zo groot en zo mooi maken!". Zo blij was de koning met de oprechte liefde van deze boer.

En de boer ging vol blijdschap terug naar huis.

Nu woonde er in diezelfde streek een edelman, die over dit gebeuren hoorde. Deze edelman bezat een mooi landhuis en kweekte paarden.

Hij dacht bij zichzelf: "Als die boer al twee keer zoveel land krijgt voor een simpele wortel, hoeveel land zal ik dan wel niet krijgen als ik hem een paard geef?".

Hij ging naar de koning en gaf hem een van zijn paarden en zei: "Alstublieft, mijn koning, ik schenk u een van mijn mooiste paarden als teken van mijn liefde voor u".

Maar de koning keek hem aan en zei: "Ik walg van je, mijn vriend!".

De edelman wist niet wat hij hoorde en riep: "Wat!! Waarom?!".

"Jij kende het verhaal. Maar die boer schonk die eenvoudige wortel uit oprechte liefde. Zonder er iets voor terug te verwachten. Jij schenkt mij dat paard om er zélf beter van te worden".

'Al sprak ik met de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal... Al kon ik profeteren... al doorgrondde ik alle geheimen...al had ik alle kennis....al had ik bergen geloof....als ik de liefde niet had, dan stelde dat allemaal niets voor. Al verkocht alles ik wat ik bezit en gaf ik het aan de armen...al gaf ik mijn leven... had ik de liefde niet, dan was het allemaal niets waard...'.
Bam!

Wat een begin!

Maar Paulus gaat nog verder met zijn confrontatie.

Na deze schokkende woorden laat hij zien hoe de liefde eruit ziet. Hij laat als het ware een foto zien van de liefde.

Hij zegt niet 'dit moet je doen' of 'dat moet je doen'.

Met als aanmoediging: "Als je beter je best doet, iets meer, dan zou het al beter gaan in je leven. Dan zou de wereld al een betere plek worden".

Nee, we krijgen geen vriendelijke aanmoediging, een zacht duwtje in de rug. Hij confronteert de Corinthiërs met de schoonheid van de liefde.

Voordat je de liefde kunt doen, moet je de liefde eerst ontmoet hebben. Moet je weten wat het is. Er met je neus op gedrukt worden: "Kijk ernaar!!".

En dan volgen die mooie woorden: "De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ze verheugt zich niet over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. Alles verdraagt ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze".

Paulus laat ons in de spiegel kijken. Confronteert. Een bombrief.

Hij vraagt aan ons: 'Waarom help je andere mensen? Waarom ga je naar de kerk? Waarom bid je? Uit gewoonte? Uit angst? Om in de hemel te komen?

Heb je een persoonlijke band met God of is Hij voor jou alleen maar een parachute op de achterbank. Goed om achter de hand te hebben, maar verder leid jij je eigen leven?

Dan heb je God niet lief. Dan heb je jezelf lief.'

Een kleine penning, een gewone wortel, kan meer voor God betekenen, dan alle paarden.

Dit geldt ook voor mensen: met welke mensen ga je om? Alleen mensen waar je iets van terug kunt krijgen? Met mensen, die ook rijk zijn. Of mooi? Of humoristisch? Of beroemd?

Dan heb je de persoon niet lief.

Dan kijk je vooral naar wat die ander jou geeft.

Je gaat zo naar mensen kijken: wat kan ik krijgen als ik me aan die man of aan die vrouw verbindt?

Je hebt die ander niet lief om hemzelf, maar om wat die ander jou biedt.

Maar wie wil er zo behandeld worden?

Als je meisje alleen maar van je houdt, omdat je rijk bent of een mooie auto hebt?

Denk aan de woorden van Jezus uit Mattheus 25.

Daar scheidt Jezus bij zijn terugkomst de schapen van de bokken.

De schapen zegent hij en hij zegt: "Welkom in mijn Koninkrijk. Want jullie hebben de naakte kleren gegeven, de zieke verzorgd. De gevangene opgezocht. De dorstige water gegeven. De hongerige brood. De vluchteling een huis".

Jezus noemt hen de minsten. De onaanzienlijken. De Lazarussen van onze wereld.

Waarom?

Omdat zij niets terug kunnen geven.

Het is de liefde waar we allemaal naar verlangen. Aanvaarding zonder dat de ander daar iets voor terug verwacht. Liefde om jouzelf.

Deze liefde toonde God aan het kruis.

Jezus stierf voor zondaren. Mensen, die hem aan het kruis schreeuwden. Alle dankbaarheid en bewondering leek verdwenen. Toch gaf hij zijn leven. Omdat hij de wereld liefheeft.

De doop van Seth laat deze liefde zien.

Want de doop van een kind maakt duidelijk, dat God met dit kind een verbond sluit. Hij wil de vader zijn. Hij gaat met Seth door dit leven.

Maar dan heeft Seth nog geen goed of kwaad gedaan. Hij heeft nog geen goeie baan en veel geld. De HERE weet zelfs al, dat Seth, net als alle mensen, zonden zal doen. Hem pijn zal doen.

En toch wil God een band.

Omdat Hij Seth heeft geschapen en omdat Hij hem liefheeft. Om hemzelf.

De doop laat nog iets zien.

De doop laat iets zien dat erg mooi is en tegelijk heel schokkend.

Want ook de doop is een plaatje. Een tekening. De doop zegt tegen ons: 'Kijk hiernaar!'.

De doop laat zien, dat je schoon moet worden.

Het water is teken van reiniging. Reiniging van je hart.

We leven in een mooie wereld. Het wordt langzaam weer lente en we zien de sneeuwkllokjes en de eerste krokussen. Er worden kinderen geboren. En iedere keer zeg je tegen elkaar: wat een wonder!

Wat mooi. Wat is God goed!

Maar tegelijk ervaren we elke dag, dat het kwaad in onze wereld al dat mooie stuk maakt. We zien de milieuvervuiling. We zien wat mensen elkaar aandoen. Niet alleen in oorlogen vol geweld en onrecht.

Maar zelfs op plekken waar de liefde zou moeten bloeien. In huwelijken. In gezinnen. In deze dagen lezen we veel over kindermishandeling. We lezen ook dat kinderen dit gedrag vaak overnemen van thuis. Wat ze zien bij hun vader en moeder. In hun familie. Hun wijk. Op TV.

Er is veel kwaad in onze wereld en dat doen mensen elkaar allemaal aan. En we geven het door aan onze kinderen. En het komt allemaal in hun hart.

In het doopformulier stond het eerder zo: "onze kinderen worden in zonde ontvangen en geboren".

Dat laat de doop zien: het water laat zien, dat we van binnen vuil zijn. Alle mensen.

Harten van mensen zijn vaak wél gevuld met ongeduld, afgunst, ijdel vertoon, zelfgenoegzaamheid, grofheid en zelfzucht. We worden wel boos en rekenen ander juist wél het kwaad aan en we zijn wél vaak onverdraagzaam.

Dat is de schokkende waarheid. En dat zegt de Bijbel niet alleen heel eerlijk, maar dat zie je elke dag in de krant en in ieder geschiedenisboek en in je eigen mensenleven.

Dat laat de doop zien: je moet schoon worden. Tot diep in je hart.

Maar dat is tegelijk het mooie van de doop: daar belooft de HERE, dat hij ons niet loslaat. Hij neemt ons in liefde aan. Hij wil vergeven. Hij wil ons vullen met zijn liefde. Met zijn voorbeeld. Met zijn vergeving. Met zijn goede Geest. Hij wil je schoon maken. Door Jezus laat hij zien, dat je opnieuw mag beginnen.

De doop is schokkend. Confronterend: "Kijk hiernaar!", zegt Jezus.

Maar tegelijk laat de doop de enige uitweg zien: God zelf die zich over je ontfermt. Die een nieuw leven geeft. "Kijk hiernaar!", zegt hij tegen jou en mij, "Dit is mijn belofte. Neem mijn hand aan en laat je redden".

De doop laat nog iets zien.

Het laat zien, dat je helemaal overnieuw moet beginnen.

Want er zit nog een bom in de woorden van Paulus.

Hij noemt de christenen in Corinthe 'kinderen'.

Letterlijk staat er: 'baby's, zuigelingen'.

Stel je voor: die mensen in Corinthe dachten dat ze heel wat waren.

Ze hadden misschien al carrière gemaakt in de stad. Of ze dachten dat ze veel aanzien hadden in de gemeente, omdat ze mooie gaven hadden. Ze konden in tongen spreken of profetieën doorgeven aan anderen of omdat ze iemand hadden genezen. Ze stonden versted van zichzelf en dat wilden ze weten.

En dan komt Paulus en die zegt: 'Jullie zijn nog maar kinderen! Baby's!'

Zijn woorden moeten als een bom zijn ingeslagen.

Maar Paulus' woorden en de doop maken één ding duidelijk: alle gelovigen beginnen als kinderen.

Als baby's.

Nee, je moet natuurlijk geen baby blijven. Je mag groeien. Groeien in vertrouwen in God. Je mag je gaven ontplooiën.

Maar het leven van een christen begint met een nieuwe geboorte.

Je begint als baby. Zuigeling.

Zo radicaal is het. Zo diep gaat het.

Als je christen wordt, als je Christus gaat volgen, dan is dat niet een andere jas aantrekken of lid worden van een andere tennisclub. Nee: het is een heel nieuw begin.

Een nieuw hart. Een nieuwe natuur. De wortels van je leven groeien in nieuwe grond. De grond van Gods genade.

Zoals je gewone leven begint, als baby, zo begint dus ook je nieuwe leven.

Wie je ook bent.

Ook al ben je wereldleider, heb je een I.Q. van 130, ben je een briljant wetenschapper....je moet opnieuw beginnen. Ook al ben je 80 jaar oud: je moet eerst weer kind willen worden. Willen leven van genade. Leven van de liefde.

Als je dat niet ziet, zijn er grote problemen.

En de Corinthiërs zagen dat niet.

Zij vonden zichzelf heel succesvol. Hadden voor idee al veel bereikt. Want ze konden in tongen spreken, profetieën uitspreken, genezingen verrichten. Ze werden trots.

En ze beseften niet, dat je als christen helemaal opnieuw begint. Vanaf de bodem.

Ja, dat is natuurlijk lastig.

Jij bent directeur van een groot bedrijf en dan word je onderwezen door iemand, die vakken vult bij de Jumbo. Je bent volwassen, veel levenservaring, maar een jongen van 16 weet meer dan jij van de Bijbel.

Ja, lastig. Schokkend. Dat je zo diep moet willen buigen.

Maar zo begint het en dat laat de doop zien.

De doop laat nog iets zien.

Iets heel erg moois: je mag opnieuw beginnen!

Je mag je fouten achter je laten. Je mag je zonden bij het kruis van Christus leggen.

Je mag opnieuw beginnen.

Verloren zonen mogen thuiskomen.

Dochters, die vielen, mogen genezing vinden.

Je mag opnieuw beginnen!

Wat mooi.

Want hoe vaak zeg je niet: 'O, ik wilde dat ik het anders had gedaan. Dat ik het allemaal over kon doen. Dat ik mijn kinderen anders had opgevoed. Dat ik mijn vrouw meer liefde had gegeven en nu is ze weg. Kon ik maar weer overnieuw doen!'.

De doop laat zien, dat je bij God opnieuw mag beginnen.

Elke dag.

Dat is bevrijding.

Dat is God.

En nu mag je de liefde gaan leren: geduld, goedheid, bescheidenheid, trouw,....

Stap voor stap. Vallen en weer opstaan.

Een leven lang leren in de school van Christus.

En we mogen elkaar daarbij helpen.
